

Kallós Miklós És Családja

1991-ben vagy 1992-ben készült ez a kép. Az idősebbik fiam, Péter, a felesége és a fiatalabbik fiam, György és a felesége látható a két unokával.

Mi is rajta vagyunk a képen a feleségemmel, Kallós Katalinnal.

A feleségemmel nem hivatalosan 1948-ban keltem egybe, majd hivatalosan 1949-ben [A Centropa készített interjút Kallós Miklós feleségével is. Lásd: Kallós Katalin. -- A szerk.].

Egy évig együtt éltünk, mielőtt az anyakönyvi hivatalban megesküdtünk. Akkoriban mindketten biciklivel jártunk. A feleségem a kötöttárugyárban dolgozott, a Mócsok útján. A gyárból kerékpárral jött a városházára. Tizenegykor átestünk a ceremónián, és sietett vissza a munkahelyére.

Ugyebár a szocializmust építettük, nem volt idő egyebekre... A feleségem, lánykori nevén Havas Katalin, 1922-ben született Désen. Szabónő volt, majd később textilipari technikus lett. Kolozsvári gyárakban dolgozott, az akkori "Szamos" nevű konfekciógyárban, most nem tudom, hogy nevezik.

Ott sokáig dolgozott. És különböző textilipari szövetkezeteknél. Majd az utolsó években, az utolsó húsz évben az "Új Út" nevű szövetkezetben dolgozott.

Most is megvan, most is konfekcióval, női ruhával foglalkozik. A feleségemnek négy gimnáziumi osztálya és szakiskolája van.

A nagyobbik fiamat Péternek hívják, 1950-ben született Kolozsvárott. Konzervatóriumot végzett, és fuvolatanár lett. Egy ideig kolozsvári és szatmárnémeti zeneiskolákban volt fuvolatanár.

Később egy csomó zeneiskolát, zenelíceumot országszerte föloszlattak, így aztán a felesége révén Bukarestbe került, ahol az "Előre" nevű központi magyar nyelvű újságnál helyezkedett el szerkesztőként.

Egészen 1990-1991-ig dolgozott ott, amikor átment a Román Televízióhoz. A mai napig ott dolgozik.

György 1955-ben született, elvégezte a kolozsvári műszaki egyetemet, majd kihelyezték Biharba, [Nagy]Váradra került, ahol én születtem, és a gyermekkoromat töltöttem.

Különböző mezőgazdasági üzemekben dolgozott, mivel mezőgazdasági gépészmérnököt végzett. Később átképezte magát informatikusnak, és a számítástechnika terén dolgozott.

Most pedig, ahogy manapság mondják, üzletember. Nem ragaszkodtam ahhoz, hogy a fiaim zsidó feleséget válasszanak maguknak, szó sem volt róla.

Akkor is körülményes lett volna, ha ragaszkodtam volna hozzá. Nemigen lehetett volna találni korban hozzájuk illő zsidó lányokat. Nem volt választék.

Ameddig a gyerekek kicsik voltak, állítottunk nekik karácsonyfát. De ennyi.